

Ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτῶν

«Ἀδελφοί, εἴν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῆ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γίνωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλῶν ἐκ πλάνης οδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλήθος ἀμαρτιῶν» (Ἰακ. Ε: 19-20).

Μηνιαία Εφημερίδα Αντιαιρετικού Γραφείου
Ιεράς Μητροπόλεως Σιδηροκάστρου

Φεβρουάριος - Μάρτιος 2012

Έτος 1ο Τεύχος 2ο

Προφῆτες και προφητείες

Οι προφητείες είναι ένα από τα πιο πολυσυζητημένα θέματα της εποχής μας. Ο άνθρωπος ανησυχεί για το τι θα συμβεί στο μέλλον και αναζητά διαρκώς από κάπου να γαντζωθεί ώστε να νιώσει ασφαλής. Εάν κάποιος κάνει μια βιαστική έρευνα θα διαπιστώσει πως υπάρχουν πάμπολλες προφητείες προερχόμενες από διάφορους προφήτες ποικίλων θρησκευτικών χώρων. Ασφαλώς δεν είναι δυνατόν όλες οι προφητείες να είναι αληθινές. **Πολλοί είναι οι ψευδοπροφήτες που κορόιδεψαν ή ακόμη και οδήγησαν ανθρώπους στον όλεθρο, είτε προς χάριν του κέρδους είτε εξαιτίας προσωπικής τους παράνοιας (βλ. ομαδικές αυτοκτονίες υπακούοντας σε «προρρήσεις» γκουρού).** Το ζητούμενο λοιπόν είναι να εξετάσουμε προσεκτικά από πού προέρχονται οι προφητείες και εάν ο προφήτης είναι αληθινός.

Η Εκκλησία του Χριστού (δηλ. η Ορθοδοξία) διδάσκει ξεκάθαρα πως κανείς άλλος δεν μπορεί να προγνωρίζει το μέλλον εκτός από τον Θεό, αφού Αυτός είναι ο δημιουργός και προνοητής του παντός. Αυτό αποδεικνύεται περίτρανα από τις χιλιάδες προφητείες που καταγράφηκαν στην Παλαιά Διαθήκη εκατοντάδες χρόνους προ της ελεύσεως του Κυρίου Ιησού Χριστού και επαληθεύθηκαν κατά γράμμα κατά την επί γης βιωτή Του. Οι λόγοι αυτοί των Προφητών είναι ακόμη μια αναντίρρητη απόδειξη για την θεότητα του Χριστού αλλά και φραγή προς τα στόματα που βλασφημούν κατά της Π. Διαθήκης. Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και με προφητείες της Καινής Διαθήκης (π.χ. λόγοι της Παναγίας).

Έτσι λοιπόν κατανοούμε ότι μπορεί να προφητέψει αληθινά μόνον όποιος έχει τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος. Κανένας άλλος! Και φυσικά ούτε αυτοί που με πονηρία επικαλούνται το όνομα του Κυρίου (π.χ. μέντιουμ).

Τρεις βασικές δογματικές διδασκαλίες των Μαρτύρων του Ιεχωβά καταρρέουν! σελ. 4-5 (Μέρος Α')

Άρθρο του συνεργάτου μας Γεωργίου Τσιμπιρίδη, Ερευνητού-Συγγραφέως

Η αλήθεια για τα όσα πρόκειται να συμβούν αποκαλύπτεται από τον Θεό μόνον σ' αυτούς που βίωσαν την ζωή του Ευαγγελίου και φωτίστηκαν από το Άγιο Πνεύμα (δηλ. τους Αγίους).

Πρέπει να σημειωθεί πως καμία αληθινή προφητεία δεν αποκαλύπτεται προς όφελος του Προφήτη (κέρδος, διαφημίσεως του ονόματος κτλ.)- όπως γίνεται αναμφισβήτητα με τα μέντιουμ, χαρτορίχτρες, γκουρού, αστρολόγους, μάγους και ετερόδοξους πχ. Μάρτυρες του Ιεχωβά - ούτε προς ικανοποίηση της περιέργειας ή των σκοπών του ενδιαφερομένου. Η προφητεία εκφράζεται όταν θέλει ο Θεός προς πνευματική ωφέλεια των πιστών (ενίσχυση στην πίστη και στην ελπίδα, πνευματική προετοιμασία για το επερχόμενο, οδήγηση στην μετάνοια). Άλλωστε αυτό που επιθυμεί ο Κύριος και αυτό που πρέπει να ποθήσει ο καθένας μας είναι η σωτηρία της ψυχής μας. Αυτός είναι ο σκοπός της ζωής! Όχι η ενασχόληση με διάφορα κείμενα που τρέφουν την περιέργεια και την φαντασία.

ΕΦΙΣΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΑΣ ΣΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΑΙΝΟΦΑΝΕΙΣ ΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΕΜΦΑΝΙΣΤΗ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΑΣ ΚΑΙ ΣΑΣ ΠΡΟΤΡΕΠΟΥΜΕ ΝΑ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΣΤΕ ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΠΙΣΤΕΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΟΙΜΕΝΕΣ ΤΗΣ

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΘΩ;

Μα πως είναι δυνατόν να συγχωρούνται όλες οι αμαρτίες; Εγώ δεν τα πιστεύω αυτά!!

Η εξομολόγηση είναι θέμα πίστεως. Όποιος δεν πιστεύει στον Ιατρό Ιησού Χριστό, ασφαλώς δεν δέχεται και το φάρμακο Του. Όποιος όμως δέχεται απόλυτα, έχει απόλυτη εμπιστοσύνη και στην αγάπη και τη δύναμη του Ιατρού, αυτός ανεπιφύλακτα δέχεται και το φάρμακο, που Εκείνος χαρίζει, δηλαδή την εξομολόγηση. Όχι μόνο το δέχεται αλλά και ευγνωμονεί για τη μεγάλη δωρεά που λέγεται εξομολόγηση. Είναι όμως απορίας άξιο. Όσον αφορά ανίστες σωματικές ασθένειες είμαστε διατεθειμένοι να δοκιμάσουμε τα πάντα πιστεύοντας σε αυτά λέγοντας μάλιστα ότι δεν έχουμε να χάσουμε και τίποτα (π.χ. δηλητήριο μπλε σκορπιού κλπ.). Για την ανίατη όμως ασθένεια της ψυχής μας, δεν εμπιστευόμαστε τον ίδιο το Χριστό, δεν εμπιστευόμαστε τους συνανθρώπους μας που πέρασαν ταπεινά από το εξομολογητήριο και άλλαξε η ζωή τους και μας δίνουν τη μαρτυρία τους. Εκεί θέλουμε και άλλες αποδείξεις!!! Περνώντας άραγε από το εξομολογητήριο Τι έχουμε να χάσουμε;

Πιστεύω στη δύναμη της εξομολόγησης, αλλά τα αμαρτήματα μου είναι βαριά και αμέτρητα. Πως είναι δυνατόν να συγχωρεθώ;

Ο Ιησούς Χριστός μας βεβαιώνει ότι δεν ήλθε για τους δικαίους αλλά για τους αμαρτωλούς. Μήπως είμαστε πιο αμαρτωλοί από τον τελώνη Ματθαίο; Αξιώθηκε να γίνει Απόστολος και Ευαγγελιστής. Μήπως είμαστε πιο αμαρτωλοί από τον Παύλο, που κυνήγησε την Εκκλησία, που έσυρε Χριστιανούς σε βασανιστήρια, που συμμετείχε και ο ίδιος στη δολοφονία του πρωτομάρτυρα Στεφάνου; Μήπως είμαστε πιο αμαρτωλοί από το ληστή που σταυρώθηκε μαζί με το Χριστό; Αυτός σίγουρα λήστεψε και κατά πάσα πιθανότητα και σκότωσε. Κι όμως, ένα «ήμαρτον» είπε και έγινε ο πρώτος άνθρωπος που μπήκε στον Παράδεισο.

Να εξομολογηθώ; Μα δεν έχω κάνει τίποτα. Δεν έκλεψα, δεν σκότωσα, δεν αδίκησα, είμαι ήρεμος κι έχω ήσυχη τη συνείδηση μου.

Άρα ψέματα πρέπει να είπε ο Ιησούς Χριστός όταν έλεγε στο Ματθ. 19,17 ότι «Ουδείς αγαθός, ει μη εις, ο Θεός»; Μήπως όμως ξεχνάμε ότι δεν βρισκόμαστε πια στην εποχή της Παλαιάς

Διαθήκης όπου εκεί ισχύει το όχι και το μη. Μη κλέψεις, μη φονεύσεις κ.λ.π. Βρισκόμαστε πια στην εποχή της Καινής Διαθήκης όπου είμαστε υπεύθυνοι, δηλαδή αμαρτωλοί, εάν δεν φερθούμε στον συνάνθρωπο μας όπως θα θέλαμε να μας φερθεί και αυτός. Μπορεί λοιπόν να μην έχουμε κλέψει από το συνάνθρωπο μας, αλλά είμαστε ένοχοι, γιατί δεν ελεήσαμε το φτωχό, ή γιατί δεν επισκεφτήκαμε τον ασθενή, ή γιατί δεν χαρήκαμε μαζί του στη χαρά του ή γιατί δεν κλάψαμε μαζί του στη στενοχώρια του.

Αισθάνομαι βέβαια πως είμαι αμαρτωλός. Γονατίζω λοιπόν μπροστά στις εικόνες και τα λέω τα αμαρτήματα μου. Έτσι κι αλλιώς ο Θεός δεν είναι πανταχού παρών;

Όταν αρρωστήσουμε αυτό κάνουμε; Πηγαίνουμε μπροστά στη φωτογραφία κάποιου σπουδαίου γιατρού και λέμε εκεί τον πόνο μας; Όχι φυσικά, αλλά πηγαίνουμε στο γιατρό το συντομότερο δυνατό. Έτσι και για την υγεία της ψυχής μας. Πρέπει να πάμε στον κατάλληλο άνθρωπο, ο οποίος δεν είναι άλλος από τον εξομολόγο. Ο ίδιος ο Χριστός απευθυνόμενος στους Αποστόλους, τους έδωσε την εξουσία της αφέσεως των αμαρτιών. «Σε όποιον εσείς δίνετε συγχώρεση, θα είναι συγχωρημένος. Και σε όποιον δεν θα δίνετε την άφεση δεν θα είναι συγχωρημένος» (Ιωάν. 20,23).

Σιγά, μην πάω και πω ότι έχω κάνει, στους παπάδες, που είναι χειρότεροι από εμένα, που το μυαλό τους είναι μόνο στο πώς θα τα αρπάξουνε, που οι περισσότεροι είναι ανήθικοι.

Αλήθεια, όταν ασθενήσουμε και ο γιατρός μας εξετάσει και μας δώσει κάποια φάρμακα, θα εξετάσουμε το χαρακτήρα του φαρμακοποιού όταν του ζητήσουμε να αγοράσουμε τα φάρμακα; Γνωρίζουμε ότι, το φάρμακο είναι σφραγισμένο και με εγγύηση καλής ποιότητας από την κατασκευάστρια εταιρία, και σίγουρα δεν θα είναι αλλοιωμένη η ποιότητα του αν π.χ. ο φαρμακοποιός απατά την γυναίκα του. Έτσι και εδώ. Ο φαρμακοποιός είναι ο κληρικός-εξομολόγος. Ιατρός είναι ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός. Σε αυτόν δείχνουμε εμπιστοσύνη για την θεραπεία της ψυχής μας. Βέβαια, θα πρέπει να διαλέξουμε προσεκτικά τον εξομολόγο που θα πάμε γιατί εκτός από την άφεση των αμαρτιών που μας τη δίνει ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός

διαμέσου του κληρικού, θα χρειαστεί να μας συμβουλευτεί ως νεοσύλλεκτους στον πνευματικό αγώνα. Και αν ακόμα δεν βρούμε κληρικούς με ενάρετο βίο, σίγουρα θα βρούμε κάποιους που συμβουλεύουν σωστά και ας μην τα τηρούν οι ίδιοι. Να κάνουμε αυτό που μας είπε ο Χριστός, « Όσα σας πουν οι Φαρισαίοι να τηρήσετε, τηρήστε τα. Μην ενεργείτε όμως όπως ενεργούν αυτοί!» (Ματθ.23,3).

Θέλω να πάω να εξομολογηθώ. Αισθάνομαι την ανάγκη αλλά ντρέπομαι. Θα εξευτελιστώ. Δεν πάω!

Καλά, όταν αμαρτάναμε δεν ντρεπόμασταν, και τώρα που πάμε να καθαριστούμε τώρα ντρεπόμαστε; Μα ο Θεός ήδη ξέρει το τι έχουμε κάνει. Δεν περιμένει εμάς να πάμε να εξομολογηθούμε για να τα μάθει. Από εμάς περιμένει μόνο να πούμε το «ήμαρτον» και να παρακαλέσουμε για συγχώρεση, να ζητήσουμε το φάρμακο από το φαρμακείο του Θεού. Αν τώρα ντρεπόμαστε τον εξομολόγο, ας έχουμε υπόψη μας ότι και αυτός άνθρωπος αμαρτωλός σαν και εμάς είναι, ομοιοπαθής. Δεν είναι πρωτάκουστα για αυτόν αυτά που θα του πούμε. Και εν πάση περιπτώσει δεν είναι προτιμότερο να εξευτελιστούμε σε αυτή τη ζωή παρά στη μέλλουσα;

Μα αφού θα ξανακάνω τα ίδια. Ποιο το όφελος να πηγαίνω να λέω τα ίδια και τα ίδια;

Όταν αρρωστήσουμε και πάρουμε κάποιο φάρμακο, δεν θα ξαναπάρουμε το ίδιο φάρμακο όταν ξανααρρωστήσουμε; Όχι μόνο θα το ξαναπάρουμε αλλά θα πληρώσουμε και για αυτό. Και μάλιστα θα το πάρουμε και σε πολλές δόσεις προκειμένου να θεραπευθούμε. Γιατί λοιπόν για την πνευματική μας θεραπεία έχουμε την απαίτηση ότι θα γίνουμε με την πρώτη δόση, το φάρμακο της μετανοίας, εντελώς καλά και για πάντα;

Έχω καιρό. Κάποτε θα εξομολογηθώ. Ας γεράσω και βλέπουμε.

Η εξομολόγηση δεν είναι για τους μελλοθάνατους. Είναι για όσους θέλουν να ζήσουν. Άραγε, αν κάποιο παιδί αρρωστήσει, θα πει η μητέρα του «Έχει καιρό το παιδί μου. Θα το πάω όταν γεράσει στο γιατρό! Αν το πάω τώρα θα τρομάξει. Θα νομίσει ότι θα πεθάνει;» Και εκτός των άλλων, είμαστε σίγουροι ότι ξέρουμε πότε θα πεθάνουμε;

Κ. Π.

Ο κουρέας, ο Θεός και το κακό στον κόσμο

Μια φορά πήγε ένας τύπος στο κουρείο για το καθιερωμένο κούρεμα και ξύρισμα. Καθώς ο κουρέας άρχισε να δουλεύει, άρχισε μια καλή συζήτηση.

Μίλησαν για τόσα πολλά πράγματα και πάρα πολλά θέματα.

Όταν τελικά άγγιξαν το θέμα της θρησκείας και του Θεού, ο κουρέας αναφώνησε: «**Δεν πιστεύω ότι ο Θεός υπάρχει.**»

Γιατί το λες αυτό;»

ρώτησε ο πελάτης. Και ο κουρέας είπε: 'Λοιπόν, απλά βγες έξω στο δρόμο για να καταλάβεις γιατί ο Θεός δεν υπάρχει. Πες μου γιατί αν ο Θεός υπάρχει, υπάρχουν τόσοι διεστραμμένοι;

Γιατί τόσα εγκαταλελειμμένα παιδιά; **Αν ο Θεός υπήρχε, δε θα υπήρχε ούτε δυστυχία ούτε πόνος.**

Δε μπορώ να φανταστώ ένα Θεό που αγαπάει και συμπνεί να επιτρέπει όλα αυτά που γίνονται.'

Ο πελάτης το σκέφτηκε για μια στιγμή, αλλά δεν απάντησε γιατί δεν ήθελε να χαλάσει τη συζήτηση.

Ο κουρέας τελικά τελείωσε τη δουλειά του και ο πελάτης έφυγε.

Όμως μόλις έφυγε από το κουρείο, είδε ένα άντρα στο δρόμο με μακριά κατσαρά βρώμικα μαλλιά και γένια. Φαινόταν πολύ βρώμικος και απεριποίητος. Εκείνη τη στιγμή ο πελάτης γύρισε πίσω και ξαναμπήκε στο κουρείο.

Τότε είπε στον κουρέα:

'Ξέρεις τι; **Οι κουρείς δεν υπάρχουν!**' 'Πως μπορείς να το λες αυτό;' ρώτησε ο έκπληκτος κουρέας.

'Είμαι εδώ και είμαι κουρέας! Μόλις σε κούρεψα, τι είναι αυτά που λες;

'Όχι!' απάντησε ο πελάτης και εξήγησε: '**Οι κουρείς δεν υπάρχουν γιατί αν υπήρχαν, δε θα υπήρχαν αχτένιστοι άνθρωποι και με μακριά βρώμικα μαλλιά, όπως ο τύπος απ' έξω.'**

'Μα οι κουρείς **ΟΝΤΩΣ** υπάρχουν! Αυτό συμβαίνει όταν οι άνθρωποι δεν έρχονται σε μένα.

'Ακριβώς!' απάντησε ο πελάτης. 'Αυτό είναι το θέμα! **Ο Θεός, επίσης ΥΠΑΡΧΕΙ!** Και αυτό συμβαίνει όταν οι άνθρωποι δεν πηγαίνουν σε αυτόν και δεν αναζητούν σε αυτόν βοήθεια. Γι' αυτό υπάρχει τόσος πόνος και δυστυχία στον κόσμο.'

Σ.Π.

ΦΩΝΗ ΒΟΩΝΤΟΣ...

τού Γεωργίου Τσιμπιρίδη, Ερευνητού-Συγγραφέως
(E-mail επικοινωνίας: geotsii_gr@yahoo.com)

Η αυτοσωτηρία τού Γιαχβέ τής Παλαιάς Διαθήκης τρανή απόδειξη τής σωματικής αυτοαναστάσεως κι άρα τής Θεότητας τού Ιησού Χριστού καθώς και τής υπάρξεως τού ανθρώπου ως ψυχή ή πνεύμα μετά θάνατον. Τρεις βασικές δογματικές διδασκαλίες τών Μαρτύρων τού Ιεχωβά καταρρέουν! (Μέρος Α')

Αγαπητοί αναγνώστες, με την βοήθεια κι ευλογία τού Θεού, θα προσπαθήσουμε να εξετάσουμε πέντε χωρία (τρία από την Παλαιά και δύο από την Καινή Διαθήκη), εις τα οποία εμπεριέχονται νοήματα που φυσικώς και ανθρωπίνως είναι αδιανόητα και ανεπινόητα και τα οποία, όχι μόνον αποδεικνύουν την θεοπνευστία τής Αγίας Γραφής, αλλά αποδεικνύουν επίσης ως πλάνες και αντιγραφικές τρεις από τις βασικότερες διδασκαλίες τής Εταιρίας Σκοπιάς και κατ' επέκτασιν τών λεγομένων Μαρτύρων τού Ιεχωβά: **α)** αυτή περί τού προσώπου τού Χριστού όχι ως Θεού αληθινού, αλλά ως (άπαγε τής βλασφημίας) Αρχαγγέλου Μιχαήλ, **β)** τής κατ' αυτούς πνευματικής και όχι σαρκικής αναστάσεώς Του, και **γ)** τής δήθεν μετά θάνατον εκμηδενίσεως τού ανθρώπου και μη υπάρξεως αυτού ως ψυχή ή πνεύμα.

Από την Παλαιά Διαθήκη θα αναλύσουμε και θα ερμηνεύσουμε λεπτομερώς τα πέντε πρώτα χωρία τού **Ξγ (63)** κεφαλαίου τού προφήτου Ησαΐου, και θα αναφερθούμε ακροθιγώς εις τα υπόλοιπα δύο, διότι είναι σχεδόν πανομοιότυπα με το προαναφερθέν. Το κείμενο, και εις τα δύο χωρία τού Ησαΐου, το παραθέτουμε από το Εβραϊκό ή Μασοριτικό κείμενο, διότι κατά την μετάφραση τών **Ο'**, όπως εξηγούμε κι εν συνεχεία, η παραδοξότης αυτών τών χωρίων δεν έχει αποδοθεί ευστόχως.

Η συγκεκριμένη περικοπή περιγράφει μία μάχη. Ένας πολεμιστής έδωσε μάχη και επιστρέφει. Η μάχη παρουσιάζεται ως ένα πάτημα σταφυλιών. Ο μαχητής πολεμιστής πατάει σταφύλια και τα συνθλίβει. Τα σταφύλια είναι οι εχθροί και ο κόκκινος χυμός τών σταφυλιών είναι το αίμα τών εχθρών. Η ανωτέρω ενότητα είναι ένας δραματικός

διάλογος μεταξύ τού προφήτου και τού πολεμιστού που επιστρέφει από την μάχη. Ο πολεμιστής είναι μεγαλοπρεπής, ένδοξος και η στολή του πορφυρά, κόκκινη. Κι ενώ επιστρέφει από την μάχη δεν είναι καθόλου κουρασμένος ή εξηντλημένος, αλλά συμφώνως προς την μετάφρασιν τών **Ο'**, τρέχει μετά βίας, μετά σπουδής.

Επειδή η Εδώμ (ή Ιδουμαία **Ο'**) ήτο έθνος εχθρικό προς το Ισραήλ, γι' αυτό και οι Εδωμίτες έγιναν σύμβολα τών νοητών και αοράτων εχθρών τού Θεού και τού ανθρώπου, δηλαδή τών δαιμόνων. Εκεί λοιπόν, στην Εδώμ, μέσα εις το κράτος τών σκοτεινών δυνάμεων, στην πρωτεύουσα Βοσόρρα, εις την καρδιά δηλαδή τού κράτους τού σκότους, ο συγκεκριμένος πολεμιστής έδωσε την μάχη εναντίον τών εχθρών του κι επιστρέφει από την μάχη ένδοξος, μεγαλοπρεπής, χωρίς καμιά κόπωση, με όλη την δύναμή του και την ακμαιότητά του.

Ο προφήτης, βλέποντας τούτον τον λαμπρόν άνδρα με την κόκκινη στολή, ρωτά: **«Τις ούτος ο ερχόμενος εξ Εδώμ, με ιμάτια ερυθρά εκ Βοσόρρας;»** Εις αυτό

το ερώτημα απαντά ο ίδιος ο πολεμιστής: **«Εγώ, ο λαλών εν δικαιοσύνη, ο ισχυρός εις το σώζειν» (στιχ.1)**. Είναι φανερό, από την ανωτέρω απάντηση, ότι ήταν ο Θεός με μορφή ανθρώπου. Εις το 'Εγώ' υπάρχει ισχυροτάτη έμφαση και μεγάλος τονισμός. Εάν αυτό το 'Εγώ' το έλεγε ένας οποιοσδήποτε άνθρωπος με τέτοιο τονισμό, θα ήτο πολύ εγωιστικό. Αυτός όμως που το λέει, με όση έμφαση κι αν το πει, δεν είναι εγωιστικό, διότι είναι το υπέρτατο και απόλυτο 'Εγώ', η απόλυτος αυτοσυνειδησία και ύπαρξις. Είναι 'ο Ων'. Από εκείνο το 'Εγώ' έλαβαν αρχή όλα τα μικρά και ταπεινά 'Εγώ'. Εγώ, που διακηρύσσω δικαιοσύνη, δηλαδή δικαίωση και σωτηρία (για τον άνθρωπο), που είμαι ισχυρός εις το να σώζω. Είμαι ο Σωτήρ, ο ίδιος ο Θεός.

Ο προφήτης όμως απορεί, διότι βλέπει κατακκόκινα τα ενδύματά του και ρωτά: **«Δια τί ερυθρά η στολή σου, και τα ιμάτιά σου όμοια ανθρώπου πατούντος Γληνώ;» (στιχ.2)**. Αναρρωτιέται ο προφήτης: «Γιατί είναι η στολή σου κόκκινη και τα ενδύματά σου είναι όμοια σαν ενός

ανθρώπου που πάτησε μέσα εις το πατητήρι πολλά κατακκόκινα σταφύλια και πιτσιλιόστικε η στολή του από τα σταφύλια κι έγινε κόκκινη;» Απαντάει ο πολεμιστής Θεός: «**Επάτησα μόνος τον ληνόν, και ουδείς εκ τών λαών ήτο μετ' εμού**» (στίχ.3). Μπήκα δηλαδή μέσα σ' ένα πατητήρι και πάτησα τα σταφύλια **μόνος**. Δεν ήτο κανείς από τούς λαούς μαζί μου. Τόσους λαούς έχει δημιουργήσει ο Θεός κι όμως κανένας δεν τον βοήθησε εις το έργο Του!

Εις το σημείον δε αυτό φαίνεται και η ταπεινώσις τού Θεού, διότι το πάτημα τών σταφυλιών είναι δουλειά που την κάνουν οι δούλοι ή κατωτέρας κοινωνικής τάξεως άτομα. Φτωχοί αγρότες, εργάτες ή γεωργοί πατούν τα σταφύλια, διότι θεωρείται μία ταπεινή εργασία. Δεν την κάνουν άρχοντες ή αφεντικά! Ε, λοιπόν, αγαπητοί αναγνώστες, ο Θεός έκανε για εμάς αυτήν την ταπεινή εργασία! Πάτησε μέσα στο πατητήρι τα σταφύλια, που συμβολίζουν, όπως προείπαμε, τούς εχθρούς Του και τούς εχθρούς τού λαού Του, τούς δαίμονες.

Ο διάλογος συνεχίζει ως εξής: «**και κατεπάτησα αυτούς εν τω θυμώ μου, και κατελάκτισα αυτούς εν τη οργή μου**» και το αίμα αυτών ερρανίσθη επί τα ιμάτιά μου, και εμόλυνα όλην μου την στολήν» (στίχ.3) δηλαδή «τούς κατεπάτησα επάνω εις την οργή Μου, και τούς κατεκλώττησα, τούς συνέθλιψα επάνω εις τον θυμό Μου και το αίμα τών εχθρών Μου ραντίστηκε επάνω εις την στολή Μου και την εμόλυνε όλη κι έγινε κόκκινη». Είναι δηλαδή σαν να λέγει ο πολεμιστής, ότι έγινε μεγάλο μακελειό!

Εις την συνέχεια ο πολεμιστής εξηγεί για ποίον λόγο έγινε αυτή η μάχη: «**Διότι η ημέρα τής εκδικήσεως ήτο εν τη καρδιά μου, και έφθασεν ο ενιαυτός τών λελυτρωμένων μου**» (στίχ.4). «Είχα», λέγει ο Θεός, «μέσα εις την καρδιά Μου την ημέρα τής εκδικήσεως». Για ποίαν εκδίκηση γίνεται εδώ λόγος αγαπητοί αναγνώστες; Ο Θεός εδημιούργησε τον άνθρωπο με τα ίδια Του τρόπον τινά τα χέρια. Οι δαίμονες, όμως, εφθόνησαν τον άνθρωπο κι επιβουλεύθηκαν το πλάσμα τού Θεού και τον γκρέμισαν εις την αμαρτία και την δυστυχία. Ε, λοιπόν, αυτό ο Θεός δεν το συγχωρούσε εις τον Διάβολο. Δεν υπέφερε ο Θεός την κατάσταση εις την οποίαν ευρέθη το πλάσμα Του, και το έβαλε βαθιά μέσα στην καρδιά

Του, ωρκίσθηκε τρόπον τινά (όπως το παρουσιάζει εδώ η Γραφή με γλαφυρά και συγκινητικά λόγια), να εκδικηθεί μία ημέρα τον Σατανά.

Κι έφθασεν ο καιρός! Ήλθε το πλήρωμα τού χρόνου για τούς εκλεκτούς Του! Το έργο όμως τής λυτρώσεως, αγαπητοί αναγνώστες, δεν ήταν το ίδιο εύκολο όπως αυτό τής Δημιουργίας. Για όλο το σύμπαν ο Θεός είπε, τρόπον τινά, έναν λόγο, δηλαδή απλώς θέλησε ή κατ' άλλην έκφραση 'εσκέφθη' ο Θεός κι έλαβε υπόσταση το σύμπαν. Δεν εστοίχησε τίποτα κυριολεκτικά εις τον Θεό η δημιουργία τού σύμπαντος. Η λύτρωση όμως ή αλλιώς αναδημιουργία εστοίχησε, και μάλιστα πολύ. Θέλοντας λοιπόν ο Θεός να λυτρώσει τον κόσμο, η Γραφή λέγει, ότι περιέβλεψε και δεν υπήρχε ο βοηθών. Κοίταξε δηλαδή γύρω του για να δει εάν υπήρχε κανείς να βοηθήσει εις αυτό το δύσκολο έργο, αλλά δεν υπήρχε κανείς! «**Όθεν**», συνεχίζει ο πολεμιστής-Θεός, «**ο βραχίων μου ενήργησε σωτηρίαν εις εμέ**» (στίχ.5). Αφού δεν υπήρχε κανείς να βοηθήσει, τότε '**ο βραχίων μου**', δηλαδή το χέρι Μου, η δύναμή Μου '**ενήργησε εις Εμέ σωτηρία**', με έσωσε! '**Ο ισχυρός εις το σώ ζε ιν**', ο Παντοδύναμος Θεός Σωτήρ, χρειάσθηκε και Αυτός σωτηρία!

Εις το σημείο αυτό, αγαπητοί αναγνώστες,

ε υ ρ ί σ κ ε τ α ι ο παραδοξότατος λόγος τού προφήτου, ο οποίος λέγει, ότι η δύναμη τού Θεού Τον έσωσε! Η θεία δύναμη έσωσε **ΤΟΝ ΙΔΙΟ** τον Θεό! Αυτή όμως η σωτηρία προϋποθέτει κίνδυνο. Βρέθηκε ποτέ σε κίνδυνο ο Θεός; Βρέθηκε ποτέ ο Θεός σε κατάσταση που είχε ανάγκη σωτηρίας; Ο Θεός δεν είναι ανενδεής; Δεν είναι Αυτός που δεν έχει καμιά ανάγκη, δεν υφίσταται κανένα πάθος και δεν κινδυνεύει από τίποτε; Πώς λέγει εδώ ο Ησαΐας, ότι ο Θεός **ΑΥΤΟΣΩΘΗΚΕ**; Πώς σώθηκε ο ίδιος ο Θεός με την δύναμή Του;

Αυτόν τον παράδοξο λόγο (αλλά και το πότε ακριβώς επραγματοποιήθη), θα τον εξετάσουμε και θα τον αναλύσουμε διεξοδικώς, αγαπητοί αναγνώστες, εις το **Β' Μέρος** τού παρόντος άρθρου που με την χάρη τού Θεού θα δημοσιευθεί εις το επόμενο τεύχος τής ανά χείρας εφημερίδος.

Η Μαρτυρία του πρώην Μάρτυρα του Ιεχωβά Αλέξανδρου Μοναστηριώτη.

Την εποχή που γεννήθηκα εγώ, οι γονείς μου μεταστράφηκαν και έγιναν Μάρτυρες του Ιεχωβά. Έτσι και εγώ μεγάλωσα μέσα στο κλίμα της Οργάνωσης των Μαρτύρων του Ιεχωβά. Σε λίγο άρχισα να παίρνω και διάφορα αξιώματα της Οργάνωσης και έγινα «διακονικός υπηρέτης» και πολύ σύντομα «πρεσβύτερος».

Πάντα μας δίδασκαν ότι η Οργάνωση των Μαρτύρων του Ιεχωβά είναι η μόνη αληθινή και το πνεύμα του Θεού Ιεχωβά είναι επάνω της. Το πρεσβυτέριο όταν παίρνει κάποια απόφαση προσεύχεται και το πνεύμα του Θεού Ιεχωβά τους καθοδηγεί. Όταν παραδείγματος χάρη χειρίζεται δικαστικές υποθέσεις εάν ο αμαρτωλός έχει μετανοήσει πραγματικά δεν αποκόπτεται αλλά συγχωρείται όπως συγχωρέθηκε ο μετανοημένος Δαβίδ, αν όμως η μετάνοια δεν είναι ειλικρινής αποκόπτεται. Ποιος θα το κρίνει αυτό; Μα φυσικά εμείς οι πρεσβύτεροι. Το πνεύμα του Θεού Ιεχωβά θα μας καθοδηγήσει. Ποτέ όμως δεν το είδα αυτό. Πάντα υπερίσχυε η γνώμη του προεδρεύοντος και αυτών που είχαν τον πιο ισχυρό χαρακτήρα. Οι άλλοι έλεγαν την γνώμη τους και κανένας δεν τους άκουγε. Τώρα λοιπόν που τους έβλεπα εκ των έσω ο μύθος άρχισε να καταρρίπτεται.

Σύντομα ήρθε ο καιρός να το διαπιστώσω και προσωπικά. Υπέπεσα σε ένα σοβαρό σφάλμα εγώ και η γυναίκα μου. Μετάνιωσα πραγματικά για το σφάλμα. Πέρασα δικαστική επιτροπή από τους ίδιους τους συμπρεσβυτέρους μου. Με δάκρυα στα μάτια, τους έλεγα ότι μετανιώνω για το λάθος μου. Ποτέ δεν είχα υποπέσει σε κάποια άλλη παράβαση. Τους έφερα το παράδειγμα του Δαβίδ που ενώ είχε διαπράξει φοβερές αμαρτίες ο Θεός τον συγχώρησε, παράδειγμα το οποίο οι ίδιοι επικαλούνται. Μου είπαν ότι δεν είχα μετανιώσει πραγματικά και έπρεπε να αποκοπώ. **Δεν τους είπε το άγιο πνεύμα ότι έκαναν λάθος;**

Έκανα έφεση κατά της αποφάσεως όπως δικαιούμαι. Είπα μήπως αυτοί πάνε αντίθετα στο άγιο πνεύμα και οι επόμενοι θα το διορθώσουν. Ήρθε άλλη επιτροπή να με δικάσει από άλλη εκκλησία που έπρεπε να είναι ανεξάρτητοι. Ήταν όμως όλοι «τάτσι μίτσι κότσι» όπως λέμε. Στην έφεση η πρώτη επιτροπή μπορεί να παρίσταται δεν μπορεί όμως να επεμβαίνει. **Αυτοί όμως δεν με άφηναν να μιλήσω καθόλου.** Φυσικά η απόφαση ήταν ίδια με την πρώτη επιτροπή. Αποκοπή. **Ούτε στην δεύτερη επιτροπή είπε το άγιο πνεύμα ότι είχα μετανιώσει;**

Αποκόπηκα. **Ήμουν σίγουρος πλέον ότι δεν είχαν καμία σχέση με τον Θεό.** Αποφάσισα να παίξω το παιχνίδι τους μέχρι τέλους, για να διώξω κάθε αμφιβολία. Για ένα χρόνο ήμουν υποδειγματικός,

Έκανα ότι πρέπει να κάνει ένας αποκομμένος που θέλει να επιστρέψει. Πήγαινα σε όλες τις συναθροίσεις με τα βιβλία μου και παρακολουθούσα. **Για ένα χρόνο δεν μουμίλαγε κανένας. Πάνε οι φίλοι πάνε όλοι. Οι αποκομμένοι είναι μιάσμα.**

Στο εξάμηνο κάνω αίτηση επανένταξης, μου λένε πας πολύ καλά συνέχισε όμως λίγο ακόμα. Τέλεια! Στον χρόνο ξανακάνω αίτηση, και το πρεσβυτέριο μου απαντά, ότι πράγματι τώρα έχω μετανιώσει και το έχω αποδείξει με τα έργα μου όλο αυτόν τον χρόνο. **Δεν τους είπε το άγιο πνεύμα ότι τώρα τους δούλευα;**

Στην επόμενη συνάθροιση έγινε η ανακοίνωση επανένταξης. **Όλοι στο τέλος ήρθαν με αγκαλιές και φιλιά να μου πουν πόσο τους έλειψα! Που ήταν όμως για ένα χρόνο; Τέτοιους φίλους δεν τους θέλω.** Ήταν η τελευταία συνάθροιση που παρακολούθησα. Τους είπα να μην με ξαναενοχλήσουν, δεν τους γνωρίζω πλέον. **Ένα μεγάλο βάρος έφυγε.** Δυστυχώς όμως χώρισα με την γυναίκα μου. Ήταν πλέον ο καιρός να κάνω την μεγάλη αλλαγή. Είχα ψάξει όλες τις θρησκείες στην Αμερική, ακόμα και τους δωδεκαθεϊστές μελέτησα, γιατί αγαπούσα πολύ την Ελλάδα που έχτιζε Παρθενώνες. Τίποτε όμως δεν με γέμιζε ολοκληρωτικά. Πάντα μέσα μου είχα σπόρους από την Ορθοδοξία, με μάγευε το μυστήριο, η κατάνυξη, τα μοναστήρια. Όποτε ερχόμουν στην Ελλάδα πήγαινα να επισκεφτώ μοναστήρια, εκεί ηρεμούσα έβλεπα ζωντανή ιστορία.

Έτσι έκανα το μεγάλο άλμα. Πριν 4 περίπου χρόνια, μετά από 18 χρόνια στην Αμερική, επέστρεψα στην Ελλάδα. Με την πρώτη ευκαιρία πήγα στο μοναστήρι της Αγίας Λαύρας που ήταν όνειρό μου. Λέω στον μοναχό που ήταν στην πόρτα: **«Θέλω να βαφτιστώ Ορθόδοξος»!** Από εκεί ξεκίνησε το πιο συναρπαστικό ταξίδι της ζωής μου, με αυτούς τους άγιους ανθρώπους που γνώρισα και που με αγκάλιασαν λες και γνωριζόμασταν χρόνια. Βαπτίστηκα σε ένα βαρέλι που βάζουν τον μούστο. Το γεμίσαμε κουβαλώντας κουβάδες με νερό. **Ήταν ένα υπέροχο βράδυ στις 12-12-2009.** Δύο εβδομάδες πριν την γέννηση του Χριστού γεννήθηκα εγώ. Η συγκίνηση φοβερή, η κατάνυξη μεγάλη. Οι μοναχοί να ψέλνουν εγώ να μην μπορώ να συγκρατήσω τα δάκρυά μου. Το βράδυ έμεινα στο μοναστήρι και την άλλη μέρα το πρωί κοινώνησα. **Το κενό που ένοιωθα όλη μου την ζωή επιτέλους έκλεισε.** Η πληγή γιατρεύτηκε. Ίσως ο Θεός επέτρεψε να περάσει τόσος καιρός να τα ζήσω όλα, για να εκτιμήσω το καλύτερο.

Αυτά τα αισθήματα δεν τα είχα νιώσει ποτέ πριν. Εύχομαι στον καθένα να ζήσει αυτό που ζω. Είναι μαγικό. Είς μίαν Αγίαν Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν...

(Ολόκληρο το παρόν άρθρο υπάρχει δημοσιευμένο εις τα blog της Μητροπόλεως)

Το δόγμα της Αγίας Τριάδος...

Γράφει ο ... «**Στρατιώτης Ιησού Χριστού**»
Όλοι αυτοί που αμφιβάλουν και απιστούν στο δόγμα της Αγίας Τριάδος ας ακούσουν το παράδειγμα του ιερού Αυγουστίνου:

Κουρασμένος ο ιερός Αυγουστίνος από τις σκέψεις σχετικά με το δόγμα της Αγίας Τριάδος, ειδικότερα με το ομοούσιον της Θεότητας του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, περπατούσε κάποτε στην ακρογιαλιά.

Εκεί συνάντησε ένα μικρό παιδάκι, που είχε ανοίξει ένα λάκκο στην άμμο και μ' ένα κουβαδάκι έπαιρνε νερό από την θάλασσα και το έριχνε μέσα. Πήγαινε και ερχόταν, πήγαινε και ερχόταν το παιδάκι...

Το παρακολουθούσε λοιπόν έτσι, ποιος ξέρει πόση ώρα ο ιερός Αυγουστίνος. Στο τέλος το πλησίασε και του είπε.

-Τι κάνεις, βρέ παιδάκι μου, εδώ πέρα;

-Να, προσπαθώ να αδειάσω τη θάλασσα μέσα στη λακούβα.

-Καλά, βρέ αγόρι μου, του λέει, όλη αυτή η θάλασσα αδειάζει μέσα εδώ; Χωράει; Αυτό είναι αδύνατο!

-Αν δεν χωράει η θάλασσα μέσα σ' αυτόν τον λάκκο κι αν αυτό είναι ακατόρθωτο και αδύνατο, έτσι και ασυγκρίτως περισσότερο το Άπειρο του Θεού, το Άπειρο της Αγίας Τριάδος, τα Μυστήρια του

Θεού... δεν μπορούν να χωρέσουν στο μυαλουδάκι σου..., του είπε το παιδί και εξαφανίστηκε. (Οπωσδήποτε ήταν απεσταλμένος Άγγελος του Κυρίου).

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΝΑΜΕΝΟΥΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΛΟΙΠΟΥΣ ΕΤΕΡΟΔΟΞΟΥΣ

- 1) Μπορούν οι ετερόδοξοι να μάς υποδείξουν πού ακριβώς λέει η **Καινή Διαθήκη** ότι οι **χριστιανικές** εικόνες είναι είδωλα ή πού λέει η Αγία Γραφή, ότι κάθε αναπαράσταση που δεν απεικονίζει την θεϊκή φύση ή είναι αποτύπωση οράσεων που μάς έχει δώσει ο Θεός, είναι είδωλο;
- 2) Μπορούν οι ετερόδοξοι να μάς υποδείξουν πού ακριβώς η **Καινή Διαθήκη** καταδικάζει ή απορρίπτει το Νηπιοβαπτισμό;
- 3) Μπορούν οι Μάρτυρες του Ιεχωβά να μάς υποδείξουν ή να μάς προσκομίσουν χειρόγραφο κώδικα της **Καινής Διαθήκης** που να αναφέρει το όνομα «**Ιεχωβά**»;
- 4) Εφόσον η προσκύνησις (αγίων) προσώπων θεωρείται από τούς ετεροδόξους ως λατρεία και απαγορεύεται ρητώς από την Αγία Γραφή (**Ματθ. δ:10, Αποκ. ιθ:10, κβ:9**), κι εφόσον η προσκύνησις αρμόζει **μόνον εις τον Θεό**, γιατί εις την Αποκάλυψη (**γ:9**) **ο ίδιος ο Χριστός**, απευθυνόμενος εις τον εκλεκτόν του επίσκοπο τής εν Φιλαδελφεία εκκλησίας, **προτρέπει κι επιβάλλει** την προσκύνησιν (αγίων) προσώπων λέγοντας, ότι θα κάμει ακόμη και τούς εχθρούς του να έλθουν να τον προσκυνήσουν ενώπιον τών ποδών του;
- 5) Εις την **Γεν.ιθ:24** (Εβρ.) λέει: «Και έβρεξεν **ο Κύριος** επί τα Σόδομα και Γόμορρα θείον και πυρ **παρά Κυρίου** εκ του ουρανού». Εις το πρωτότυπο Εβραϊκό κείμενο και εις τις δύο περιπτώσεις η λέξη «**Κύριος**» είναι «**Γιαχβέ**». Εφόσον κατά τούς Μάρτυρες του Ιεχωβά ο Γιαχβέ είναι **ΕΝΑ πρόσωπο**, ο Πατήρ, μπορούν να μάς εξηγήσουν εις την φράση «**Κύριος παρά Κυρίου**» ποιος είναι ο ένας Γιαχβέ και ποιος ο άλλος Γιαχβέ;
- 6) Εις το **Β' Κορ. στ:16** αναφέρει τα εξής: «Υμείς γαρ ναός **Θεού** εστε ζώντος, καθώς είπεν **ο Θεός** ότι **ενοικήσω εν αυτοίς και εμπεριπατήσω**, και έσομαι αυτών **Θεός**, και αυτοί έσονταί μοι λαός». Μπορούν οι Μάρτυρες του Ιεχωβά να μάς υποδείξουν ποίος συγκεκριμένα είναι αυτός **ο Θεός** ή **Γιαχβέ** που ομιλεί εις το **Λευιτ. κστ:12** και προφητεύει, ότι θα ήρχετο εποχή που **θα κατοικούσε εντός τών ανθρώπων και θα περιπατούσε ανάμεσά τους** κι ο Παύλος λέγει ότι επραγματοποιήθη κατά την Μεσσιακή εποχή και ειδικώς εις τα μέλη τής Χριστιανικής Εκκλησίας;
- 7) Εις το **Ιωάν. Β:19, 21** απευθυνόμενος ο Ιησούς εις τούς Ιουδαίους λέγει τα εξής: «Λύσατε τον ναόν τούτον, και εν τρισίν ημέραις **εγερώ** αυτόν...εκείνος δε έλεγε περί τού ναού τού

σώματος αυτού». Εφόσον, συμφώνως προς την Εταιρία Σκοπιά, ο άνθρωπος με τον θάνατό του εκμηδενίζεται, κι εφόσον ο Ιησούς ήτο ένας απλός άνθρωπος, μπορούν οι Μάρτυρες τού Ιεχωβά να μάς εξηγήσουν την ανωτέρω μυστηριώδη δήλωση τού Χριστού κατά την οποία **αυτός ο ίδιος** (και όχι ο Πατήρ) θα ανέσταινε τον Εαυτό Του, **δηλαδή το ίδιο του το σώμα που έπαθε κι εσταυρώθη κι όχι κάποιο άλλο δήθεν πνευματικό;**

- 8) Εις το κατά **Ιωάν. α:52 (στίχ.51** κατά την **Μ.Ν.Κ.)** ο Χριστός λέγει εις τον Ναθαναήλ: «αμήν αμήν λέγω υμίν, απ' άρτι όψεσθε τον ουρανό ανεωγότα, και τούς αγγέλους τού Θεού **αναβαίνοντας** και καταβαίνοντας επί τον Υιόν τού ανθρώπου». Εφόσον κατά την Εταιρία Σκοπιά ο Χριστός ήτο μόνον άνθρωπος κι άρα όχι πανταχού παρών (όπως πιστεύεται ότι είναι ως Θεός από την Ορθόδοξον Εκκλησίαν), μπορούν οι Μάρτυρες τού Ιεχωβά να μάς εξηγήσουν αυτόν τον παράδοξο λόγο τού Ιησού, κατά τον οποίον, οι άγγελοι θα υπηρετούν τον Υιόν τού ανθρώπου **αναβαίνοντας** (εννοείται εις τον ουρανό) και καταβαίνοντας (εννοείται εις την γη); Εφόσον, κατ' αυτούς, με την ενανθρώπιση ο Υιός ήτο **μόνον εις την γη,** πώς εξηγούν τον παραδοξότατο αυτόν λόγο τού Χριστού, ότι οι άγγελοι θα Τον υπηρετούν **πρώτα αναβαίνοντας** (εις τον ουρανό) και κατόπιν καταβαίνοντας (εις την γη); **Μετά την ενανθρώπιση υπήρχε ταυτοχρόνως ο Υιός τού ανθρώπου και εις τον ουρανό;**
- 9) Μπορούν οι Μάρτυρες τού Ιεχωβά να μάς προσκομίσουν **μία οποιαδήποτε** εγκυκλοπαίδεια, **μία οποιαδήποτε** ιστορική, αρχαιολογική ή και αστρονομική πηγή που να μαρτυράει και να επιβεβαιώνει την καταστροφή τής Ιερουσαλήμ το **607 π.Χ.** ώστε να ισχύει το **1914** ως το έτος τής Β' Παρουσίας τού Χριστού;
- 10) Εφόσον ο Ευαγγελιστής Ιωάννης είναι θεόπνευστος κι άρα γνωρίζει, ότι η προσκύνησις (αγίων) προσώπων απαγορεύεται (**Ματθ. δ:10**), τότε διαπράττει (μέγα) λάθος που εις την Αποκάλυψη προσκυνάει τον άγγελο (**Αποκ. ιθ:10**); Και παρόλο την ενημέρωση που εγένετο υπό τού αγγέλου, ότι απαγορεύεται η προσκύνησις κτισμάτων διότι αυτή αρμόζει **μόνον εις τον Θεό,** γιατί ο Ιωάννης **επαναλαμβάνει λίγο αργότερα την ίδια ακριβώς προσκύνηση και εις το ίδιο ακριβώς πρόσωπο** (**κβ:9**); Είναι τελικά θεόπνευστος ο Ιωάννης ή όχι; Κι αν τελικά είναι πώς εξηγούν οι ετεροόδοξοι τις ανωτέρω, εσφαλμένες κατ' αυτούς, ενέργειές του;

(**Ήδη εισήλαμε εις τον δεύτερο μήνα από τότε που πρωτοεδημοσιεύθησαν οι ανωτέρω ερωτήσεις και ακόμη παραμένουν αναπάντητες από τούς Μάρτυρες τού Ιεχωβά και τούς λοιπούς ετεροόδοξους. Αναμένουμε λοιπόν την άμεση ανταπόκρισή τους και την δημοσίευση τών απαντήσεών τους.)**

Οι ηλεκτρονικές διευθύνσεις της Ι. Μ. Σιδηροκάστρου και του Ι. Ν. Αγίας Παρασκευής
<http://i-m-sidhrokastrou.blogspot.com/> <http://agiaparaskeyh.blogspot.com/>

Οι Δημοσιευμένες Μελέτες του Ειδικού Συνεργάτου μας Γεωργίου Τσιμπιρίδη βρίσκονται στις παραπάνω διευθύνσεις.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Η φιλόπρωχος Αδελφότης Κυριών και Δεσποινίδων ο «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ» σε συνεργασία με τον Δήμο, την Ι.Μ. Σιδηροκάστρου και σε εθελοντική βάση, παρασκευάζουν **'40' μερίδες φαγητού** σε άπορους συνανθρώπους μας και μοιράζονται κατ' οίκον κάθε μέρα. Η Ι.Μ. Σιδηροκάστρου παρακαλεί όλους, από τα αγαθά αισθήματα μας να φέρουμε τρόφιμα στις ενορίες μας όποτε θέλουμε και όσα θέλουμε, έτσι ώστε και την τράπεζα αυτής της αγάπης να ενισχύσουμε αλλά και να οργανώσουμε σιγά-σιγα το **κοινωνικό παντοπωλείο** ούτως ώστε κανείς από τους αδελφούς μας, τουλάχιστον εάν δεν έχει χρήματα να έχει ένα πιάτο φαγητό ή τρόφιμα για να μαγειρεύει στο σπίτι του με αξιοπρέπεια.

Κάθε Κυριακή στις **18:00μ.μ.** γίνονται ομιλίες στο Σιδηρόκαστρο στην Χριστιανική Εστία από τον Πανοσιολογιώτατο Πρωτοσύγκελο της Ι.Μ. Σιδηροκάστρου π.Διονύσιο και στην Ηράκλεια από τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιερατικό Επίτροπο της Ι.Μ. Σιδηροκάστρου π.Ιωάννη.

Ενημερώνουμε τους αναγνώστες, ότι μπορούν να διατυπώνουν είτε τηλεφωνικώς, είτε γραπτώς, τις οποιοσδήποτε ερωτήσεις τους, οι οποίες θα απαντηθούν εις το επόμενο φύλλο.

**ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ
Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΑΥΤΗ ΝΑ ΔΟΘΕΙ
ΚΑΙ ΣΕ ΑΛΛΟΥΣ ΠΙΣΤΟΥΣ.**

Ι. Μ. ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
Έκ πλάνης όδοῦ αὐτῶν

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ:
π. ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ:
Γεώργιος Τσιμπιρίδης,
Ερευνητής-Συγγραφέας
(E-mail & τηλ. επικοινωνίας
geotsii_gr@yahoo.com, 6944 / 688.175)

ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ-ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ:
ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΒΑΡΣΑΜΗΣ
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: "ΤΥΠΟΤΕΧΝΙΚΗ ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟΥ"
ΤΗΛ.: 23230 22070 & 25070
ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:
2323025029